

BALTIC PROTECTOR - BRYTYJSKIE JEDNOSTKI W GDYNI [GALERIA]

W związku z realizowanymi na Bałtyku ćwiczeniami Baltic Protector, w Gdyni gościły dwie brytyjskie jednostki: okręt desantowy-dok Lyme Bay (L 3007) wchodzący w skład Królewskiej Pomocniczej Służby Floty (Royal Fleet Auxiliary - RFA) oraz statek SD Victoria, którego operatorem jest firma Serco Marine Services świadcząca różnorakie usługi na rzecz Royal Navy.

Na pokładzie okrętu desantowego do Gdyni przybył sprzęt należący do brytyjskich oddziałów piechoty morskiej i sił specjalnych oraz prawdopodobnie ich personel. Natomiast na pokładzie statku znajdowały się dwie szczelnie osłonięte szybkie łodzie motorowe służące najprawdopodobniej do celów szkoleniowych. Zawinięcie tych jednostek miało charakter nieoficjalny, a jego celem, zapewne, był wypoczynek załóg po serii epizodów treningowych.

Misja Baltic Protector jest pierwszym praktycznym przykładem wykorzystania JEF (Joint Expeditionary Force), czyli Połączonych Sił Ekspedycyjnych, które powołano w 2014 r., po szczycie NATO w Cardiff. Pomysł wyszedł od Wielkiej Brytanii, do projektu dołączyły Norwegia, Dania, Holandia, państwa bałtyckie, a potem również Szwecja i Finlandia.

Czytaj też: [Brytyjski desant na Bałtyku - u boku Rosjan](#)

W założeniu JEF mają działać jak siły szybkiego reagowania podczas różnego rodzaju kryzysów zarówno polityczno-wojskowych, jak też humanitarnych. Znajdują się one poza strukturami NATO, ale ich twórcy zakładają także działania pod egidą Sojuszu czy Unii Europejskiej. Tworzone przez Brytyjczyków siły ekspedycyjne pełną gotowość osiągnęły w ubiegłym roku. Podczas Baltic Protector JEF po raz pierwszy na taką skalę przeprowadziły przerzut sił. Operację tą należy również odbierać jako demonstrację możliwości zapewnienia bezpieczeństwa w regionie Bałtyku.

Większość z jednostek pływających uczestniczących w Baltic Protector pochodzi z Wielkiej Brytanii. Na Bałtyku poza wyżej wymienionymi pojawiły się m.in transportowiec desantowy-dok Albion, szkolny okręt lotniczy Argus i fregata rakietowa Kent. Z jednostek lądowych w ćwiczeniach biorą udział pododdziały bazującej w Plymouth 3. Brygady Piechoty Morskiej. Poza Brytyjczykami w ćwiczeniach wzięli udział wojskowi z Danii, Estonii, Finlandii, Łotwy, Litwy, Holandii, Norwegii i Szwecji. W szczytowym momencie ćwiczeń brało w nich udział 3850 marynarzy i żołnierzy, w tym dwa tysiące Brytyjczyków oraz 17 okrętów wojennych.

Lyme Bay oraz inne jednostki typu Largs Bay, które od jesieni 2002 r. w oficjalnej nomenklaturze określane są jako Pomocnicze Okręty Desantowe-Doki (Landing Ship Dock (Auxiliary) - LSD(A)), w składzie brytyjskich sił desantowych pełnią ważną, choć nie pierwszoplanową funkcję. Typowa Desantowa Grupa Zadaniowa - (Amphibious Task Group (ATG)) brytyjskiej floty obejmuje co najmniej

jeden transportowiec desantowy-dok typu Albion, który obok swych podstawowych zadań pełni funkcję okrętu dowodzenia, okręt lotniczy oraz dwa okręty desantowe-doki typu Largs Bay.

W pierwszej fazie desantu zadanie wylądowania na plaży i zdobycia przyczółka spoczywa na oddziałach dostarczanych na brzeg za pomocą śmigłowców i małych jednostek desantowych, przewożonych przez transportowce desantowe-doki i okręt lotniczy. W tym czasie okręty desantowe-doki znajdują się około 20 mil morskich od brzegu - poza linią horyzontu. Ich zadaniem jest dostarczenie za pomocą jednostek desantowych i śmigłowców drugiej i dalszych fal desantu wraz z wyposażeniem.

Po rozszerzeniu się przyczółka LSD(A) zbliżają się na odległość 1000 - 2000 metrów od brzegu, skąd za pomocą zabieranych pływających pontonów transportowych (Mexiflote) następuje szybki rozładunek ciężkich pojazdów i potrzebnego zaopatrzenia. Gdy oddziały desantowe opanują jakiś port, to właśnie do niego zostaną dostarczone dalsze siły, przy pomocy transportowców typu Point lub czarterowanych statków handlowych.

Podstawowa charakterystyka techniczna okrętów desantowych-doków typu Largs Bay

- Wyporność: konstrukcyjna 13 690 ts, pełna 16 190 ts
- Wymiary: (dł. x szer. x zan.) 176,6 (165,2 K LW) x 26,4 x 5,8 m
- Napęd: dwa silniki wysokoprężne Wärtsilä 12V26, każdy o mocy 3 360 kW, dwa silniki wysokoprężne Wärtsilä 8L26, każdy o mocy 2 240 kW sprzęgnięte z generatorami prądu elektrycznego, pomocniczy generator wysokoprężny firmy Wärtsilä, dziobowy ster strumieniowy, dwa pędniki azymutalne FS3500 John Crane-Lips.
- Osiągi: prędkość 18 w., zasięg 8 000 Mm/ 15 w.
- Możliwości transportowe: 356 żołnierzy, 36 czołgów Challenger 2 lub 150 lekkich pojazdów terenowych, 200 ton zapasów bojowych, 12 kontenerów 40-stopowych i 24 kontenery 20-stopowe. Załoga: 59 ludzi

SD Victoria jest określana jako worldwide support ship, czyli statek globalnego wsparcia operacji. Operatorem statku jest firma Serco Marine Services, która świadczy różnego rodzaju usługi na rzecz sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa, w tym marynarki wojennej, eksploatuje ona np. holowniki użytkowane w bazach Royal Navy. SD Victoria jest jedną z największych jednostek we flocie przedsiębiorstwa Serco. Ze względu na to, że jest to statek cywilny, nie jest on wysyłany w rejony konfliktów zbrojnych. Transportuje za to personel i sprzęt w różne miejsca na świecie, gdzie odbywają się szkolenia i ćwiczenia, w których biorą udział brytyjskie siły zbrojne. Stała, cywilna, załoga statku to 16 osób, ale może się na nim zaokrętować do 72 żołnierzy, dla których poza pomieszczeniami mieszkalnymi przewidziano kilka sal konferencyjnych/pokoi operacyjnych.

SD Victoria zbudowana została przez stocznie Damen w Rumunii i Holandii (Santierul Naval Damen Galati SA w Gałaczu i Scheepswerf Damen BV w Gorinchem) i przekazana do eksploatacji w 2010 roku. Ma 83,00 m długości całkowitej, 16,00 m szerokości konstrukcyjnej, 4,25 m zanurzenia, 7,20 m wysokości bocznej, nośność 1988 t, wyporność 3268 t i tonaż pojemnościowy brutto 3522. Łączna moc dwuśrubowego napędu głównego wynosi 2984 kW (4058 KM) i pozwala statkowi osiągać prędkość 15,4 w.